

Prima instanță: judecătoria Criuleni (jud.V. Ursu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu)

ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” împotriva deciziei din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Spica-N Prim” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

c o n s t a t ă:

La data de 06 august 2014, Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SRL „Spica-N Prim” solicitând încasarea datoriei în sumă de 106600, 00 lei, dobânda de întârziere în sumă de 9856, 84 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 12 aprilie 2012 a încheiat cu SRL „Spica-N Prim” contractul de vânzare-cumpărare nr. 412/2, conform căruia primul produce materialul semincer a hibridului de porumb Porumbeni 461 MRf pe un sector de multiplicare cu o suprafață de 20 ha, din formele parentale inițiale - linii de porumb de categorii biologice superioare, care aparțin și sunt proprietatea intelectuală Centrului, iar producătorul procură formele parentale inițiale în cantitatea și la prețul stabilit în contract.

Menționează că întru executarea clauzelor contractuale a livrat marfa conform facturilor: nr. 3717857 în valoare de 36000,00 lei; nr. 3717858 în valoare 23800,00 lei; nr. 3717956 în valoare de 18000,00 lei; nr. 3717957 în valoare de 14400,00 lei; nr. 3717981 în valoare de 9000,00 lei; nr. 3717982 valoare de 5400 lei.

La data de 02 mai 2012, conform actului de verificare a decontărilor reciproce, datoria pârâtului constituia 106600,00 lei. La data de 31 iulie 2013 a expediat o pretenție în adresa pârâtului prin care a solicitat achitarea sumei datorate, conform contractului, în termen de 10 zile, însă a rămas fără răspuns.

Consideră că este în drept să pretindă și plata dobânzilor de întârziere pentru perioada de 01 august 2013-02 iunie 2014, ce constituie suma de 9856,84 lei.

Prin hotărârea din 17 februarie 2015 a judecătoriei Criuleni s-a încasat de la SRL „Spica-N Prim” SRL în beneficiul Instituției Publice „Institutul de Fitotehnie

Porumbeni” datoria în sumă de 106600,00 lei și dobânda legală de întârziere în sumă de 9856,84 lei, în total suma de 116456,84 lei; s-a încasat de la SRL „Spica-N Prim” taxa de stat în sumă de 3493,71 lei.

Prin decizia din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de SRL „Spica-N Prim”, s-a casat hotărârea din 17 februarie 2015 a judecătorei Criuleni și s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată.

La data de 14 decembrie 2015, Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” a declarat recurs împotriva deciziei din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu aplicat legea care urma să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 20 octombrie 2015, iar Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” a declarat recurs la data de 14 decembrie 2015, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Institutul de Fitotehnie Porumbeni” împotriva deciziei din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală